

***He kohtelivat meitä tavattoman ystävällisesti
De visade oss särskild omsorg***

**Kristittyjen ykseyden ekumeeninen rukousviikko
18. - 25.1.2020
Ekumeniska böneveckan för kristen enhet**

**Rukouspäiväjulistus ja raamatuntekstit
Böndagsplakat och bibeltexter**

Herran rukous

Isä meidän, joka olet taivaassa.
Pyhitetty olkoon sinun nimesi.
Tulkoon sinun valtakuntasi.
Tapahtukoon sinun tahtosi
myös maan päällä niin kuin
taivaassa.

Anna meille tänä päivänä
jokapäiväinen leipämme.
Ja anna meille anteeksi velkamme
niin kuin mekin annamme
anteeksi velallisillemme.

Äläkä saata meitä kiusaukseen,
vaan päästä meidät pahasta.
Sillä sinun on valtakunta ja voima
ja kunnia iankaikkisesti.
Aamen.

Suomen Ekumeenisen Neuvoston
hyväksymä ekumeeninen sanamuoto

Herrens bön

Vår Fader, du som är i himlen.
Låt ditt namn bli helgat.
Låt ditt rike komma.
Låt din vilja ske,
på jorden så som i himlen.

Ge oss idag
det bröd vi behöver.
Och förlåt oss våra skulder,
liksom vi har förlåtit dem
som står i skuld till oss.

Och utsätt oss inte för
prövning,
utan rädda oss från det onda.
Ditt är riket, din är makten
och äran, i evighet.
Amen.

Motsvarar översättningen i Bibel 2000

Alkuperäinen englanninkielinen aineisto:

They showed us unusual kindness

Pontifical Council for Promoting Christian Unity www.vatican.va

The Commission on Faith and Order of the World Council of Churches www.oikoumene.org

Ruotsinkielinen aineisto:

SVERIGES KRISTNA RÅD

Box 14038

SE-167 14 Bromma

www.skr.org

SUOMEN EKUMEENINEN NEUVOSTO / EKUMENISKA RÅDET I
FINLAND

PL / PB 210

00131 HELSINKI / HELSINGFORS

www.ekumenia.fi

**He kohtelivat meitä tavattoman ystävällisesti
De visade oss särskild omsorg**

Aineistoa
Kristittyjen ykseyden ekumeeniselle rukousviikolle
ja muuhun ekumeeniseen hartauselämään

Material
för Ekumeniska böneveckan för kristen enhet
och för annat ekumeniskt andaktsliv

Suomennos: Mika K.T. Pajunen
Toimittajat:
Mari-Anna Auvinen, Veijo Koivula, Suvi-Tuulia Vaara

Översättning och bearbetning:
Per-Magnus Selinder
Redigering: Olle Kristenson, Sveriges kristna råd

ERITYISET KIITOKSET roomalaiskatoliselle piispainkokoukselle ja Kristityt yhdessä Maltalla jäsenille ja kaikille, jotka ovat eri tavoin osallistuneet työskentelyyn:
SÄRSKILD TACKSAMHET riktas till till romersk-katolska biskopskonferensen och medlemmarna i Kristna tillsammans i Malta och till alla dem som på olika sätt bidragit med olika resurser:

Msgr Prof. **Hector Scerri** – Convenor and Coordinator of the Drafting Committee on behalf of the Maltese Episcopal Conference, Chairperson of Christians Together in Malta, President of the Diocesan Ecumenical Commission (Archdiocese of Malta), Deputy Dean of the Faculty of Theology, University of Malta (Roman Catholic);
Ms **Dorianne Buttigieg** – Secretary of the Drafting Committee, Member of the Diocesan Ecumenical Commission (Archdiocese of Malta);
Revd **Kim Hurst** – Minister at St Andrew’s Scots’ Church, Valletta, Malta (Methodist);
Elizabeth Lochhead – Member of St Paul’s Pro-Cathedral, Valletta, Malta (Church of England);
Msgr **Joseph Attard** – Episcopal Vicar for the Laity and Ecumenism, Diocese of Gozo, Malta (Roman Catholic);
Mr **Norman Alexander** – Member of St Andrew’s Scots’ Church, Valletta, Malta (Church of Scotland);
Can. **Simon Godfrey** – Chancellor of St Paul’s Pro-Cathedral, Valletta, Malta (Church of England);
Dr **Patricia Micallef** – Coordinator of Taizè Group, Malta (Roman Catholic);
Ms **Judith Pugh** – Member of the Anglican community in Gozo, Malta (Church of England);
Subdeacon **Alexander Kuryshev** – Member of the Russian Orthodox Parish of St Paul, Malta (Russian Orthodox);
Revd Archimandrite **Nathanael Felesakis** – Parish priest of the Greek Orthodox Parish of St Paul, Malta (Greek Orthodox);
Revd **Ionut Iftimia** – Parish priest of the Romanian Orthodox Parish of St John the Baptist, Malta (Romanian Orthodox);
Mr **Noel Cauchi** – Representative of the Evangelical Lutheran community (Andreasmgemeinde), Valletta, Malta (Evangelical Lutheran);
Revd Dr **Aurelio Mulè Stagno**, SDB – Member of the Diocesan Ecumenical Commission, Malta (Roman Catholic).

Ekumeeninen työryhmä kokoontui arkkipiispan seminaarissa Tal-Virtùssa, Rabatissa, Maltalla 12.2., 15.3., 20.4. ja 11.5.2018. Paikallisen työryhmän aineisto esiteltiin kansainväliselle ryhmälle, joka koostui Paavillisen kristittyjen ykseyden edistämisen neuvoston ja Kirkkojen maailmanneuvoston edustajista. Kokous pidettiin Maltalla, 13.-18. 9.2018. Kokoukset pidettiin paikallisen työryhmän, Kristityt yhdessä Maltalla, arkkipiispa Scielunan ja Maltan apostolisen nuntiuksen, arkkipiispa Alessandro D’Erricon kesken.

Den ekumeniska arbetsgruppen möttes i styrelserummet på ärkebiskopens högre seminarium i Tal-Virtù, Rabat, Malta den 12 februari, 15 mars, 20 april samt 11 maj 2018. Materialet från den lokala arbetsgruppen presenterades för en internationell grupp, bestående av representanter för det påvliga rådet för främjandet av Kristen enhet samt Kyrkornas världsrad. Mötet hölls på ärkebiskopens högre seminarium, Rabat, Malta, 13–18 september 2018. Möten hölls med den lokala arbetsgruppen, Kristna tillsammans i Malta, ärkebiskop Scieluna och den apostoliske nuntien i Malta, ärkebiskop Alessandro D’Errico.

Sisällys

Herran rukous.....	2
Vieraanvaraisuus on kristityn kutsumus.....	6
Raamatunteksti.....	7
Johdanto vuoden 2020 teemaan.....	9
Raamantun mietiskelyt ja rukoukset kahdeksalle päivälle.....	12
Päivä 1 Sovinto.....	12
Päivä 2 Valaistuminen.....	13
Päivä 3 Toivo.....	14
Päivä 4 Luottamus.....	15
Päivä 5 Voima.....	16
Päivä 6 Vieraanvaraisuus.....	17
Päivä 7 Kääntyminen.....	18
Päivä 8 Anteliaisuus.....	19
Julistus kahdesta ekumeenisesta rukouspäivästä vuonna 2020.....	20
Rukouspäivien raamatuntekstit 2020.....	22

Innehåll

Herrens bön.....	2
Kristna är kallade till gästfrihet.....	25
Den bibliska texten.....	26
Introduktion till temata för året 2020.....	28
Bibliska reflektioner och böner för de åtta dagarna.....	31
Dag 1 Försoning.....	31
Dag 2 Upplysning.....	32
Dag 3 Hopp	33
Dag 4 Förtröstan	34
Dag 5 Styrka	35
Dag 6 Gästfrihet	36
Dag 7 Omvändelse.....	37
Dag 8 Generositet.....	38
Plakat om två ekumeniska böndagar 2020.....	39
Böndagarnas bibeltexter 2020.....	41

Vieraanvaraisuus on kristityn kutsumus

Vieraanvaraisuus on kristillisesti ja ekumeenisesti tuttu ja tärkeä aihe. Vieraanvaraisuuden ikoni eli Abrahamin vieraanvaraisuus on usein esillä ekumeenisissa yhteyksissä. Pyhän Kolminaisuuden sisäinen rakkaus on ohjaamassa ja velvoittamassa myös kaikkia kristittyjä rakastamaan lähimmäistä – riippumatta ihmisen taustasta.

Vuoden 2020 Kristittyjen ykseyden ekumeenisen rukousviikon teema on ”He kohtelivat meitä tavattoman ystävällisesti” (vrt. Ap. t. 28:2). Maltan ja Gozon kristilliset kirkot ovat valmistaneet tällä kertaa rukousviikon aineiston. Maltalaisille kristityille on tärkeää viettää Paavalin haaksirikon muistopäivää kiitollisina kristinuskon saapumisesta heidän kotiseuduilleen. Juhlaan kuuluva Apostolien tekojen lukukappale on valittu tämän vuoden rukousviikon tekstiksi.

Aineistoa valmistellut työryhmä korostaa vieraanvaraisuuden merkitystä välttämättömänä hyveenä etsiessämme kristittyjen ykseyttä ja eläessämme sitä todeksi. Meitä kutsutaan myös yhä suurempaan anteliaisuuteen avuntarpeessa olevia kohtaan. Kristillinen vieraanvaraisuus ei ole vain keskinäistä ystävyyttä, vaan se on rakastavaa kohtaamista niiden kanssa, jotka eivät jaa meidän kieltämme, kulttuuriamme tai uskoamme.

Kristus opettaa, että pitäessämme huolta vaikeuksiin joutuneista osoitamme rakkautta hänelle itselleen (Matt. 25:40). Köyhillä ja särkyneillä on erityinen sija Jumalan maailmassa – ja näin tulee olla myös kristittyjen elämässä. Maltan ja Gozon kristityt toteavat: ”Ulkopuolisten toivottaminen tervetulleiksi, tulivatpa he toisista kulttuureista ja uskonnoista, olivatpa he maahanmuuttajia tai pakolaisia, on sekä rakkautta Kristusta itseään kohtaan että rakastamista niin kuin Jumala rakastaa. Me olemme kristittyinä kutsutut astumaan uskossa ulos maailmaan ja kurottautumaan Jumalan kaiken kattavassa rakkaudessa jopa niiden puoleen, joita meidän on vaikeaa rakastaa.”

Ekumeenista rukousviikkoa vietetään vuosittain kaikkialla maailmassa 18.–25. tammikuuta. Rukousjakso on kahdeksan päivän mittainen ja sitä kutsutaan myös rukousoktaaviksi. Kristittyjen ykseyden rukousviikkoa varten tuotettu aineisto yhdistää eri puolilla maailmaa elävät kristityt pohtimaan samaa teemaa. Rukoillessamme ykseyden puolesta liitymme rukoilevien kristittyjen ketjuun maapallon ympäri.

Toimituskunta

Raamatun teksti

Ap. t. 27:18 –28:10

27:18 Kun rajumyrsky yhä vain ahdisti laivaamme, miehet heittivät seuraavana päivänä osan lastista yli laidan, 19 ja kolmantena päivänä he omin käsin viskasivat kaiken irtaimen kannelta mereen. 20 Moneen päivään emme nähneet aurinkoa emmekä tähtiä, ja kun myrsky yhä raivosi ankarana, menetimme lopulta kaiken toivon selvität hengissä.

21 Mutta silloin, kun emme pitkään aikaan olleet saaneet syödyksikään mitään, Paavali nousi toisten keskeltä ja sanoi: »Miehet! Teidän olisi pitänyt uskoa minua eikä lähteä Kreetasta. Silloin olisitte välttäneet nämä vastukset ja vahingot. 22 Mutta nyt kehotan teitä pysymään rohkealla mielin. Yksikään teistä ei menetä henkeään, ainoastaan laiva tuhoutuu. 23 Viime yönä näet vierelläni seisoi sen Jumalan enkeli, jonka oma minä olen ja jota minä palvelen. 24 Enkeli sanoi: 'Älä pelkää, Paavali. Sinä olet vielä seisova keisarin edessä, ja Jumala antaa sinulle sen lahjan, että myös matkatoverisi pelastuvat.' 25 Pysykää siis rohkeina, miehet! Minä luotan Jumalaan ja uskon, että käy niin kuin minulle on sanottu. 26 Jollekin saarelle me vielä ajaudumme.»

27 Tuli neljästoista yö, ja yhä me ajelehdimme Adrianmerellä. Keskiyön aikaan merimiehistä alkoi tuntua, että lähestyttiin maata. 28 He luotasivat ja totesivat syvyydeksi kaksikymmentä sylvä, ja kun he vähän ajan perästä luotasivat uudelleen, syvyyttä oli enää viidentoista sylen verran. 29 Merimiehet pelkäsivät meidän ajautuvan karikkoihin, ja siksi he laskivat laivan perästä neljä ankkuria ja jäivät odottamaan päivän valkenemista. 30 He yrittivät sitten lähteä salaa laivasta ja laskivat veneen vesille muka mennäkseen laskemaan keulasta ankkureita. 31 Mutta Paavali sanoi sadanpäällikölle ja sotamiehille: »Jos nuo miehet eivät pysy laivassa, teidän on mahdotonta pelastua.» 32 Silloin sotilaat katkaisivat veneen köydet ja päästivät sen menemään.

33 Vielä ennen päivän koittoa Paavali kehotti kaikkia syömään. Hän sanoi: »Jo neljättätöista päivää te olette eläneet jännityksen vallassa ettekä ole syöneet ruoan murenta. 34 Siksi kehotan teitä nyt syömään jotakin. Se on välttämätöntä, jos mieli pelastua. Yksikään teistä ei menetä hiuskarvaakaan päästään.» 35 Tämän sanottuaan hän otti leivän ja kaikkien nähden kiitti Jumalaa, mursi leivän ja alkoi syödä.

36 Toisetkin saivat tästä rohkeutta ja rupesivat ruokailemaan. 37 Meitä oli laivassa kaikkiaan kaksisataaseitsemänkymmentäkuusi henkeä. 38 Kun oli kyllyksi syöty, merimiehet kevensivät laivaa heittämällä viljalastin mereen.

39 Aamun valjetessa merimiehet eivät tunteneet edessä olevaa maata, mutta he huomasivat matalarantaisen poukaman ja päättivät yrittää ohjata laivan sinne. 40 He katkaisivat ankkuriköydet ja antoivat ankkurien jäädä mereen, ja kun peräsinairot oli päästetty köysistään, he nostivat keulapurjeen tuuleen ja ohjasivat rantaa kohti. 41 Laiva kuitenkin ajautui päin särkkää ja törmäsi siihen. Keula juuttui tiukasti paikoilleen, ja aallokossa perä alkoi hajota liitoksistaan. 42 Sotamiehet aikoivat silloin tappaa vangit, ettei kukaan pääsisi uimalla pakoon. 43 Sadanpäällikkö kuitenkin esti heidän aikeensa, sillä hän halusi pelastaa Paavalin. Hän käski uimataitoisten hypätä ensimmäisinä mereen ja pyrkiä rantaan 44 ja heidän perässään toisten, joko lankkujen varassa tai muilla laivan kappaleilla. Näin kaikki pääsivät onnellisesti maihin.

28:1 Päästyämme turvaan saimme tietää, että saari oli Malta. 2 Saaren asukkaat kohtelivat meitä tavattoman ystävällisesti. He sytyttivät nuotion ja kutsuivat meidät kaikki sen ääreen, sillä ilma oli kylmä ja oli alkanut sataa. 3 Paavali keräsi sylyksen risuja ja pani ne nuotioon, mutta kuumuus ajoi sieltä esiin kyyn, ja se kävi kiinni Paavalin käteen. 4 Kun saarelaiset näkivät käärmeen riippuvan hänen kädessään, he sanoivat toisilleen: »Tuo on varmaankin murhamies. Merestä hän pelastui, mutta kostotar ei sallinut hänen elää.» 5 Mutta Paavali ravisti käärmeen tuleen, eikä hänelle tapahtunut mitään, 6 vaikka saarelaiset odottivat käden ajettuvan tai Paavalin kaatuvan äkkiä kuolleena maahan. Kun he olivat aikansa odottaneet ja näkivät, ettei Paavalille tapahtunut mitään merkillistä, he tulivat toisiin ajatuksiin ja sanoivat: »Hän on joku jumala.»

7 Lähistöllä oli maatiloja, jotka omisti Publius, saaren ylin virkamies. Hän otti meidät luokseen ja piti meitä ystävällisesti vierainaan kolmen päivän ajan. 8 Publiuksen isä makasi vuoteenomana; hänellä oli kuumetta ja paha vatsatauti. Paavali meni hänen luokseen, rukoili, pani kätensä hänen päälleen ja paransi hänet. 9 Tämän jälkeen tulivat saaren muutkin sairaat Paavalin luo, ja he saivat avun vaivoihinsa. 10 Monin tavoin he sitten osoittivat meille kunnioitustaan, ja kun taas jatkoimme matkaa, he antoivat meille kaikkea, mitä tarvitsimme.

JOHDANTO VUODEN 2020 TEEMAAN

He kohtelivat meitä tavattoman ystävällisesti

(vrt. Ap. t. 28:2)

Vuoden 2020 Kristittyjen ykseyden rukousviikon materiaalit ovat Maltan ja Gozon kristillisten kirkkojen valmistamia. Monet maltalaiset kristityt viettävät Paavalin haaksirikon päivää helmikuun kymmenentenä muistaen kiitollisina kristinuskon saapumista näille saarille. Juhlaan kuuluva Apostolien tekojen lukukappale valittiin tämän vuoden rukousviikon tekstiksi.

Kertomus alkaa siitä, kun Paavali vangitaan Roomaan viemistä varten (Ap. t. 27:1 alkaen). Paavali on kahleissa, mutta Jumalan työ jatkuu hänen kauttaan kohtalokkaaksi osoittautuvalla matkalla.

Tämä kertomus on klassinen draama, jossa ihmiskunta joutuu kohtaamaan luonnon kauhistuttavan voiman. Laivan matkustajat ovat allansa myllertävien merten voimien sekä yllänsä riehuvan rajumyrskyn armoilla. Nämä voimat vievät heidät tuntemattomaan maastoon, jonne he eksyvät toivon tuolle puolen.

Laivan 276 henkeä jakautuvat eri ryhmiin. Sadanpäälliköllä ja sotilailla on valta ja voima, mutta he ovat riippuvaisia merimiesten taidoista ja kokemuksesta. Vaikka kaikki ovat peloissaan ja voimattomia, kahlitut vangit ovat kaikkein haavoittuvaisimpia. He eivät ole korvaamattomia; heitä uhkaa joukkoteloitus (27:42). Voimme huomata kertomuksen edetessä, kuinka paineen kasvaessa ja hengen menetyksen uhatessa epäluulo ja epäluottamus kasvavat ja voimistuvat eri ryhmien välillä.

Paavali erottuu huomattavasti muista rauhan keskuksena kaiken sekasorron keskellä. Hän tietää, että välinpitämättömät voimat eivät hallitse hänen elämäänsä, vaan että häntä kannattelevat hänen Jumalansa kädet, Jumalan, jonka oma hän on ja jota hän palvelee (ks. 27:23). Tämän uskon vuoksi hän voi luottaa siihen, että hän on vielä kerran seisova keisarin edessä Roomassa, ja että tämän uskon voimalla hän voi myös seistä matkatoveriensä edessä ja kiittää Jumalaa. Kaikki saavat tästä rohkeutta. Paavalin esimerkkiä seuraten he jakavat keskenään leipää ja yhdistyvät uudessa toivossa ja luottamuksessa hänen sanoihinsa.

Näin piirretty esiin katkelman suuri teema: jumalallinen johdatus. Oli sadanpäällikön päätös lähteä purjehtimaan huonossa säässä ja läpi myrskyn merimiehet tekivät päätöksiä siitä, miten laivaa ohjattiin. Lopulta heidän omat suunnitelmansa eivät kuitenkaan käy toteen ja vain pysymällä yhdessä ja antamalla laivan tuhoutua he voivat pelastua jumalallisessa johdatuksessa. Laiva ja sen koko kallis lasti menetetään, mutta heidän elämänsä pelastuvat, koska ”yksikään teistä ei menetä hiuskarvaakaan päästään” (27:34, ks. Luuk. 21:18). Kun etsimme kristittyjen ykseyttä, jumalalliselle johdatukselle alistuminen vaatii luopumista monista asioista, joihin olemme tiukasti kiinnittyneet. Jumalalle tärkeää on kaikkien ihmisten pelastuminen.

Sekalainen ja ristiriitainen joukko rantautuu ”jollekin saarelle” (27:26). Samaan veneeseen joutuneina he saapuvat samaan määränpäähän, jossa heidän ihmisyytensä ykseys tulee esiin siinä, kuinka saaren asukkaat kohtelevat heitä tavattoman ystävällisesti. Vallan ja aseman erot katoavat, kun he kokoontuvat nuotion ympärille yhdessä ihmisten kanssa, jotka eivät sen enempää tunne kuin ymmärrä heitä. Nämä 276 eivät enää ole välinpitämättömien voimien armoilla, vaan Jumalan rakastavan johdatuksen helliminä. Se tulee todeksi näiden ihmisten kautta, jotka osoittavat heille ”tavatonta ystävällisyyttä” (28:2). Kylminä ja märkinä he saavat lämmitellä ja kuivata itsensä nuotiolla. He saavat ruokaa nälkänsä. He saavat suojan, kunnes heidän on turvallista jatkaa taas matkaansa.

Tänään monet ihmiset kohtaavat samat kauhut näillä samoilla merillä. Nämä aivan samat paikat, jotka nimetään lukukappaleessamme (27:1, 28:1) esiintyvät myös tämän päivän siirtolaisten kertomuksissa. Maailman toisissa kolkissa monet muut ovat samalla tavoin vaarallisella matkalla maata ja merta pitkin paetakseen luonnononnettomuuksia, sodankäyntiä ja köyhyyttä. Heidänkin elämänsä ovat äärettömien ja välinpitämättömien voimien armoilla – ei vain luonnollisten vaan myös poliittisten, taloudellisten ja inhimillisten.

Tämä inhimillinen välinpitämättömyys saa erilaisia muotoja: se ilmenee niiden välinpitämättömyytenä, jotka myyvät epätoivoisille ihmisille matkustuspaikkoja merikelvottomille aluksille; niiden välinpitämättömyytenä, jotka eivät lähetä pelastusaluksia; ja niiden välinpitämättömyytenä, jotka käännäyttävät siirtolaisten laivat pois joitakin tapauksia nimetäksemme.

Tämä kertomus haastaa meidät siirtolaiskriisit kohtaavina kristittyinä kysymään: teemmekö salaa yhteistyötä näiden kylmän välinpitämättömien voimien kanssa vai osoitammeko ”tavatonta ystävällisyyttä” ja todistamme siten Jumalan rakastavasta johdattuksesta kaikkia ihmisiä kohtaan?

Vieraanvaraisuus on välttämätön hyve etsiessämme kristittyjen ykseyttä. Sen harjoittaminen kutsuu meitä yhä suurempaan anteliaisuuteen avuntarpeessa olevia kohtaan. Paavalille ja hänen kumppaneilleen tavatonta ystävällisyyttä osoittaneet eivät vielä tunteneet Kristusta ja silti juuri heidän tavattoman ystävällisyytensä kautta keskenään jakautuneet ihmiset tulivat vedetyiksi lähemmäs toisiaan. Meidän omaa kristittyjen ykseyttämme ei löydetä vain siten, että osoitamme vieraanvaraisuutta toisiimme kohtaan, vaikka sekin on tärkeää, vaan myös rakastavissa kohtaamisissa niiden kanssa, jotka eivät jaa meidän kieltämme, kulttuuriamme tai uskoamme.

Tällaisilla myrskyisillä matkoilla ja niiden tuomissa satunnaisissa kohtaamisissa täyttyy Jumalan tahto hänen Kirkkoaan ja kaikkia ihmisiä kohtaan. Niin kuin Paavali tulee julistamaan Roomassa: Jumala on lähettänyt pelastussanomansa kaikille kansoille (ks. Ap. t. 28:28).

Seuraavat kahdeksan päivän mietiskelyt sekä jumalanpalvelus keskittyvät tähän Apostolien tekojen tekstiin. Kahdeksan päivän teemat ovat:

Päivä 1 Sovinto: Lastin laidan yli heittäminen

Päivä 2 Valaistuminen: Kristuksen valon etsiminen ja näyttäminen

Päivä 3 Toivo: Paavalin sanoma

Päivä 4 Luottamus: Älä pelkää, usko

Päivä 5 Voima: Leivän murtaminen matkaa varten

Päivä 6 Vieraanvaraisuus: Kohtele tavattoman ystävällisesti

Päivä 7 Kääntyminen: Sydänten ja mielten parannus

Päivä 8 Anteliaisuus: Saaminen ja antaminen

RAAMATUN MIETISKELYT JA RUKOUKSET KAHDEKSALLE PÄIVÄLLE

Päivä 1

Sovinto: Lastin laidan yli heittäminen

Ap. t. 27:18–19, 21

Kun rajumyrsky yhä vain ahdisti laivaamme, miehet heittivät seuraavana päivänä osan lastista yli laidan, ja kolmantena päivänä he omin käsin viskasivat kaiken irtaimen kannelta mereen... Mutta silloin, kun emme pitkään aikaan olleet saaneet syödyksikään mitään, Paavali nousi toisten keskeltä ja sanoi: »Miehet! Teidän olisi pitänyt uskoa minua eikä lähteä Kreetasta. Silloin olisitte vältäneet nämä vastukset ja vahingot.»

Psalmi 85

Luuk. 18:9–14

Mietiskely

Eri kirkoista ja perinteistä tulevina kristittyinä olemme valitettavasti kartuttaneet halki vuosisatojen valtavan painolastin, joka koostuu keskinäisestä epäluottamuksesta, katkeruudesta ja epäluulosta. Me kiitämme Herraa ekumeenisen liikkeen synnystä ja kasvusta viimeisen sadan vuoden aikana. Kohtaamisemme toisten perinteiden kristittyjen kanssa ja yhteinen rukouksemme kristittyjen ykseyden puolesta rohkaisevat meitä tavoittelemaan vastavuoroista anteeksiantoa, sovintoa ja hyväksyntää. Emme saa antaa menneisyyden painolastin estää meitä tulemasta lähemmäksi toisiamme. Herran tahto on, että luovumme antaaksemme Jumalalle!

Rukous

Anteeksiantava Jumala,
vapauta meidät menneisyyden kipeistä muistoista,
jotka haavoittavat yhteistä elämäämme kristittyinä.
Johda meidät sovintoon, että voisimme Pyhän Hengen kautta voittaa
vihan rakkaudella, suuttumuksen ystävällisyydellä
ja epäluulon luottamuksella.
Tätä pyydämme rakkaan Poikasi, veljemme Jeesuksen nimessä.
Aamen.

Päivä 2

Valaistuminen: Kristuksen valon etsiminen ja näyttäminen

Ap. t. 27:20

Moneen päivään emme nähneet aurinkoa emmekä tähtiä, ja kun myrsky yhä raivosi ankarana, menetimme lopulta kaiken toivon selvitä hengissä.

Psalmi 119:105–110

Markus 4:35–41

Mietiskely

Kristus on valomme ja oppaamme. Ilman Kristuksen valoa ja johdatusta menetämme suuntavaistomme. Kun kristityt menettävät Kristuksen näköpiiristään, heistä tulee pelokkaita ja keskenään jakaantuneita. Sen lisäksi monet hyväntahtoiset ihmiset Kirkon ulkopuolella eivät pysty näkemään Kristuksen valoa, koska jakaantuneina me kristityt heijastamme Kristuksen valoa epäselvemmin ja toisinaan jopa estämme sen kokonaan. Kun etsimme Kristuksen valoa, tulemme lähemmäksi toisiamme ja niin heijastamme tätä valoa kirkkaammin ja tulemme siten todellisiksi Kristuksen, maailman valon, merkeiksi.

Rukous

Jumala, sinun sanasi on valo askeleillamme ja ilman sinua me eksymme ja kadotamme suuntamme. Valaise meitä sanallasi siten, että voimme kulkea sinun tietäsi. Anna meidän kirkkojemme janota sinun johdattavaa, lohduttavaa ja uudistavaa läsnäoloasi. Anna meidän olla rehellisiä, että tunnistaisimme sen, milloin oma toimintamme hankaloittaa sitä, että muut näkisivät sinun valosi, ja anna meille armosi, että jakaisimme sinun valosi toisten kanssa. Tätä pyydämme Poikasi nimessä, joka kutsuu meitä, hänen seuraajiaan olemaan valona maailmassa. Amen.

Päivä 3

Toivo: Paavalin sanoma

Ap. t. 27:22,34

»Mutta nyt kehotan teitä pysymään rohkealla mielin. Yksikään teistä ei menetä henkeään, ainoastaan laiva tuhoutuu... yksikään teistä ei menetä hiuskarvaakaan päästään.»

Psalmi 27

Matt. 11:28–30

Mietiskely

Kristittyinä, joiden kirkot ja traditiot eivät ole täydessä sovinnossa keskenään, lannistumme usein siitä, ettemme näe kehitystä kohti näkyvää ykseyttä. Jotkut ovat jopa menettäneet kaiken toivon ja näkevät ykseyden saavuttamattomana ihanteena. Toiset taas eivät edes näe ykseyttä kristillisen uskon välttämättömänä osana. Kun nyt rukoilemme näkyvän ykseyden lahjan puolesta, tehkäämme niin uskossa vakaina, kärsivällisyydessä kestävinä, toivossa odottaen ja luottaen Jumalan rakastavaan johdatukseen. Ykseys on Herran rukous Kirkkoa kohtaan ja hän kulkee kanssamme tällä matkalla. Me emme eksy.

Rukous

Armon Jumala,
eksyksissä ja toivottomina me käännyimme puoleesi.
Istuta meihin toivosi lahja.
Anna meidän kirkkojemme toivoa ja kamppailla sen ykseyden puolesta,
jonka puolesta Poikasi rukoili kärsimyksensä aattona.
Me pyydämme tätä hänen kauttaan,
joka elää ja hallitsee yhdessä sinun ja Pyhän Hengen kanssa
iankaikkisesta iankaikkiseen.
Aamen.

Päivä 4

Luottamus: Älä pelkää, usko

Ap. t. 27:23–26

»Viime yönä näet vierelläni seisoj sen Jumalan enkeli, jonka oma minä olen ja jota minä palvelen. Enkeli sanoi: 'Älä pelkää, Paavali. Sinä olet vielä seisova keisarin edessä, ja Jumala antaa sinulle sen lahjan, että myös matkatoverisi pelastuvat.' Pysykää siis rohkeina, miehet! Minä luotan Jumalaan ja uskon, että käy niin kuin minulle on sanottu. Jollekin saarelle me vielä ajaudumme.»

Psalmi 56

Luuk.. 12:22–34

Mietiskely

Rajumyrskyn keskellä Paavali nousi rohkaisullaan ja toivollaan vastustamaan matkakumppaniensa pelkoa ja epätoivoa. Yhteiseen kutsuumme olla Jeesuksen Kristuksen opetuslapsia kuuluu vastarinnan merkinä oleminen. Ahdistusten jakamassa maailmassa meidät on kutsuttu todistamaan toivosta laittamalla luottamuksemme Jumalan rakastavaan johdatukseen. Kristittyjen kokemus osoittaa sen, kuinka Jumala kirjoittaa suoraan vinoillekin viivoille ja me tiedämme vastoin kaikkia todennäköisyyksiä, ettemme huku tai joudu kadotukseen. Jumalan laupeus ei lopu koskaan.

Rukous

Kaikkivaltias Jumala,
kärsimys saa meidät huutamaan kivusta
ja pelko tekee meistä pieniä,
kun sairastumme tai ahdistumme
tai menetämme rakkaitamme.
Opeta meitä luottamaan sinuun.
Anna kirkkojemme olla johdattavan huolenpitosi merkkejä.
Tee meistä Poikasi oikeita opetuslapsia,
hänen, joka opetti meitä kuuntelemaan sinun sanaasi
ja palvelemaan toinen toistamme.
Tätä me pyydämme luottaen Poikasi nimeen Pyhän Hengen voimassa.
Aamen.

Päivä 5

Voima: Leivän murtaminen matkaa varten

Ap. t. 27:33–36

Vielä ennen päivän koittoa Paavali kehotti kaikkia syömään. Hän sanoi: »Jo neljättätöistä päivää te olette eläneet jännityksen vallassa ettekä ole syöneet ruoan murenta. Siksi kehotan teitä nyt syömään jotakin. Se on välttämätöntä, jos mieli pelastua. Yksikään teistä ei menetä hiuskarvaakaan päästään.» Tämän sanottuaan hän otti leivän ja kaikkien nähden kiitti Jumalaa, mursi leivän ja alkoi syödä. Toisetkin saivat tästä rohkeutta ja rupesivat ruokailemaan.

Psalmi 77

Mark. 6:30–44

Mietiskely

Paavalin kutsu syömään on kehoitus kaikille veneessä oleville kerätä voimia edessä tulevan varalle. Tämä leivän ottaminen merkitsee asennemuutosta, kun veneessä olevat siirtyvät epätoivosta rohkeuteen. Samalla tavoin eukaristia tai Herran ehtoollinen antaa meille ruokaa matkaa varten ja suuntaa meidät uudelleen elämään Jumalassa. Niin me vahvistumme. Leivän murtaminen – kristillisen yhteisen elämän ja jumalanpalveluksen ydin – rakentaa meitä, kun sitoudumme kristilliseen palvelemiseen. Me ikävöimme sitä päivää, jolloin kaikki kristityt voivat jakaa saman pöydän Herran ehtoollisessa ja saada voimaa yhdestä leivästä ja yhdestä maljasta.

Rukous

Rakastava Jumala,
sinun Poikasi Jeesus Kristus mursi leipää
ja jakoi maljan ystäviensä kanssa hänen kärsimyksensä aattona.
Anna meidän kasvaa yhdessä läheisempään yhteyteen.
Anna meille voimaa Paavalin ja varhaisten kristittyjen esimerkkiä
seuraten rakentaa myötätuntoisuuden, solidaarisuuden ja harmonian
siltoja.
Pyhän Hengen voimassa me pyydämme tätä Poikasi nimessä,
hänen, joka antaa elämänsä että me saisimme elää.
Aamen.

Päivä 6

Vieraanvaraisuus: Kohtele tavattoman ystävällisesti

Ap. t. 28:1–2, 7

Päästyämme turvaan saimme tietää, että saari oli Malta. Saaren asukkaat kohtelivat meitä tavattoman ystävällisesti. He sytyttivät nuotion ja kutsuivat meidät kaikki sen ääreen, sillä ilma oli kylmä ja oli alkanut sataa. Lähistöllä oli maataloja, jotka omisti Publius, saaren ylin virkamies. Hän otti meidät luokseen ja piti meitä ystävällisesti vierinaan kolmen päivän ajan.

Psalmi 46

Luuk. 14:12–24

Mietiskely

Merellä myrskyssä koettujen traumojen ja konfliktien jälkeen saarelaisten osoittama käytännöllinen huolenpito tuntuu rannoille huuhtoutuneista tavattomalta ystävällisyydeltä. Evankeliumi opettaa meille, että pitäessämme huolta vaikeuksiin joutuneista osoitamme rakkautta Kristukselle itselleen. (vrt. Matt. 25:40). Vielä enemmän, kun osoitamme rakastavaa hyvyyttä heikoille ja kaiken menettäneille, viritämme sydämemme Jumalan sydämelle, jossa köyhillä on erityinen sija. Ulkopuolisten toivottaminen tervetulleiksi, tulivatpa he toisista kulttuureista ja uskonnoista, olivatpa he maahanmuuttajia tai pakolaisia, on sekä rakkautta Kristusta itseään kohtaan että rakastamista niin kuin Jumala rakastaa. Me olemme kristittyinä kutsutut astumaan uskossa ulos maailmaan ja kurottautumaan Jumalan kaiken kattavassa rakkaudessa jopa niiden puoleen, joita meidän on vaikeaa rakastaa.

Rukous

Orpojen, leskien ja muukalaisten Jumala,
istuta sydämiimme syvä vieraanvaraisuuden tunto.
Avaa silmämme ja sydämemme, kun kutsut meitä
ruokkimaan sinua, vaatettamaan sinua ja vierailemaan sinun luonasi.
Anna meidän kirkkojemme ottaa osaa nälän, janon ja eristyneisyyden
lopettamiseen ja voittamaan kaikki ne esteet, jotka estävät toivottamasta
ihmisiä tervetulleiksi. Tätä pyydämme Poikasi Jeesuksen nimessä,
joka on läsnä vähäisimmissä sisaruksissamme ja veljissämme.
Aamen.

Päivä 7

Kääntyminen: Sydänten ja mielten parannus

Ap. t. 28:3–6

Paavali keräsi sylyksen risuja ja pani ne nuotioon, mutta kuumuus ajoi sieltä esiin kyyn, ja se kävi kiinni Paavalin käteen. Kun saarelaiset näkivät käärmeen riippuvan hänen kädessään, he sanoivat toisilleen: »Tuo on varmaankin murhamies. Merestä hän pelastui, mutta kostotar ei sallinut hänen elää.» Mutta Paavali ravisti käärmeen tuleen, eikä hänelle tapahtunut mitään, vaikka saarelaiset odottivat käden ajettuvan tai Paavalin kaatuvan äkkiä kuolleena maahan. Kun he olivat aikansa odottaneet ja näkivät, ettei Paavalille tapahtunut mitään merkillistä, he tulivat toisiin ajatuksiin ja sanoivat: »Hän on joku jumala.»

Psalmi 119:137–144

Matt. 18:1–6

Mietiskely

Paikalliset tajusivat tuominneensa Paavalin väärin murhamieheksi ja niin he muuttivat mielensä. Kyyhyn liittyvä erikoinen tapahtuma auttaa saarelaisia näkemään asiat uudella tavalla, joka saattaa valmistaa heitä kuulemaan sanoman Kristuksesta Paavalin kautta. Kun etsimme kristittyjen ykseyttä ja sovintoa, meitä usein haastetaan ajattelemaan uudelleen, miten ymmärrämme toiset perinteet ja kulttuurit. Tämä vaatii jatkuvaa kääntymistä Kristuksen puoleen, jossa kirkot oppivat pääsemään yli siitä, että pitäisivät toisiaan uhkana. Näin luovumme toistemme halveksunnasta ja tulemme vedetyiksi lähempään ykseyteen.

Rukous

Kaikkivaltias Jumala,
me käännyimme puoleesi katuvien sydämin.
Puhdista meidät epäoikeudenmukaisista ajatuksista toisiamme kohtaan,
kun etsimme vilpittömästi sinun totuuttasi, ja johda kirkkoja kasvamaan
yhteydessä.
Auta meitä luopumaan peloistammeja niin ymmärtämään paremmin
toinen toistamme ja muukalaisia keskuudessamme.
Tätä pyydämme Vanhurskaan nimessä, sinun rakkaan Poikasi,
Jeesuksen Kristuksen.
Aamen.

Päivä 8

Anteliaisuus: Saaminen ja antaminen

Ap. t. 28:8–10

Publiuksen isä makasi vuoteenomana; hänellä oli kuumetta ja paha vatsatauti. Paavali meni hänen luokseen, rukoili, pani kätensä hänen päälleen ja paransi hänet. Tämän jälkeen tulivat saaren muutkin sairaat Paavalin luo, ja he saivat avun vaivoihinsa. Monin tavoin he sitten osoittivat meille kunnioitustaan, ja kun taas jatkoimme matkaa, he antoivat meille kaikkea, mitä tarvitsimme.

Psalmi 103:1–5

Matt. 10:7–8

Mietiskely

Tämä kertomus on täynnä antamista ja saamista. Paavali sai saarelaisilta tavatonta ystävällisyyttä. Paavali antoi parantumisen Publiuksen isälle ja muille. Menettyään kaiken rajumyrskyssä 276 ihmistä sai yltäkylläiset varustukset lähtiessään taas purjehtimaan. Kristittyinä meidät on kutsuttu tavattomaan ystävällisyyteen. Voidaksemme antaa meidän on opittava ottamaan vastaan – Kristukselta ja toisiltamme. Olemme useammin kuin ymmärrämmeäkään saamapuolella, kun erilaiset ihmiset osoittavat meille tavatonta ystävällisyyttä. Nämä teot osoittavat myös kohti anteliaisuutta ja parantumista, jonka meidän Herramme antaa. Herra on parantanut meidät ja me olemme vastuussa siitä, että jaamme eteenpäin sitä, mitä olemme saaneet.

Rukous

Jumala, elämän antaja,
me kiitämme sinua myötätuntoisen rakkautesi lahjasta,
joka tyynnyttää ja voimistaa meitä.
Me rukoilemme, että kirkkomme voisivat aina avoimesti vastaanottaa
sinun lahjojasi toinen toisiltaan.
Anna meille anteliaisuuden henki kaikkia kohtaan,
kun matkaamme yhdessä kristittyjen ykseyden polkua.
Tätä pyydämme Poikasi nimessä,
hänen, joka hallitsee yhdessä sinun ja Pyhän Hengen kanssa.
Aamen.

JULISTUS KAHDESTA EKUMENISESTA RUKOUSPÄIVÄSTÄ VUONNA 2020

He kohtelivat meitä tavattoman ystävällisesti

(Ap. t. 27:17-28:10)

Vuoden 2020 rukousviikon teema, He kohtelivat meitä tavattoman ystävällisesti, nousee Raamatun kertomuksesta, jossa Roomaan matkalla ollut laiva haaksirikkoutuu myrskyssä ja ajautuu Maltaan saarelle. Maltaan asukkaat kohtelevat Paavalia ja muita vankeja sekä sotilaita ja laivansa menettäneitä merimiehiä tavattoman ystävällisesti. Raamatun kertomus muistuttaa meitä ystävällisyydestä ja vieraanvaraisuudesta erityisesti niitä ihmisiä kohtaan, jotka ovat ajautuneet elämässään haaksirikkoon ja lähimmäisten avun tarpeeseen.

Rukouspäivän tekstit muistuttavat empaattisuudesta apua tarvitsevia kohtaan. Kyky myötätuntoon on ystävällisen asenteen perusta. Se auttaa näkemään köyhien perheiden, lasten ja nuorten hätää, sekä huolehtimaan yksinäisten vanhusten ihmisarvoisesta elämästä. Tiedämme, että Euroopan rannoille ajautuu edelleen haaksirikkoon joutuneita, kun pakolaisuus, nälkä ja sodat ajavat ihmisiä kauaksi kodeistaan.

Ystävällisyys rikkoo vihollisuuksien muurin ja auttaa löytämään oikeudenmukaisia ja elämää tukevia ratkaisuja. Erityisen tärkeää on muistaa hyvän puhuminen ja myötätuntoinen asenne apua tarvitsevia kohtaan. Vieraanvaraisuuden osoittamisessa ja omastaan jakamisessa ihmisyden perusarvot säilyvät ja yhteinen hyvä kasvaa.

Rukousviikon teema myrskyn keskellä elämisestä ja konkreettisten tekojen avulla selviämisestä on ajankohtainen. Ilmaston lämpenemisen myötä luonnossa on nähtävissä muutoksia, jotka ovat herättäneet kansakunnat toimiin tulevaisuuden puolesta. Meidän tulee tunnistaa ongelmat ja arvioida, mitkä arkiset teot auttavat ihmiskuntaa muutokseen.

Jokainen voi tehdä osansa. Paavali kehotti myrskyä pelkääviä ja laivasta karkaavia merimiehiä asettumaan aterialle. Syötyään he pystyivät toimimaan rauhassa ja harkiten. Omassa toiminnassamme ilmaston

hyväksi on tärkeää säilyttää kokonaisvaltainen, rauhallinen työskentelytapa ja käytännönläheisten muutosten eteenpäin vieminen niin yhteisinä kuin yksilötasolla.

Rukouspäivät ekumeenisella rukousviikolla 18. tammikuuta ja ekumeenisella vastuuviikolla 24. lokakuuta tarjoavat mahdollisuuden ystävällisyyden ja myötätunnon osoittamiseen. Rukouspäivinä voimme erityisesti muistaa niitä ympärillämme olevia ihmisiä, jotka tarvitsevat apua. Elämän myrskyjen keskellä eläville ystävällisyys ja arkinen apu antavat toivoa ja luovat turvaa tulevaisuuteen.

Rukouspäivänä kirkot rukoilevat ystävyyttä yli rajojen, rauhaa ja oikeudenmukaisuutta maailmaan sekä Jumalan varjelusta luomakunnalle. Ystävällisyyden osoittaminen ja hyvä tahto luovat perustan turvallisuudelle ja yhteistyölle. Rukouspäivän evankeliumissa myrskyn keskellä aaltojen varaan joutunut Pietari tarttui pelastavaan käteen. Elämän myrskyissä meille avautuu mahdollisuus pyytää apua. Hädän keskellä saamme luottaa Korkeimman voimaan.

Helsingissä 10. marraskuuta 2019

Tasavallan presidentti
Sauli Niinistö

RUKOUSPÄIVIEN RAAMATUNTEKSTIT 2020

18.1. Kristittyjen ykseyden rukouspäivä

Hoosea 6: 1-3

»Tulkaa, palatkaamme Herran luo!
Hän on raadellut, mutta hän myös parantaa,
hän on lyönyt, mutta hän myös sitoo haavat.
Vain päivä tai kaksi, ja hän virvoittaa meidät,
kolmantena päivänä hän nostaa meidät ylös,
ja niin me saamme elää ja palvella häntä.
Ottakaamme opiksemme,
pyrkikäämme tuntemaan Herra!
Hän tulee, se on varmaa
kuin aamun koitto.
Hän tulee kuin sade,
kuin kevätsade, joka kastelee maan.»

Apostolien teot 27:33-28:2

Vielä ennen päivän koittoa Paavali kehotti kaikkia syömään. Hän sanoi:
»Jo neljäntoista päivää te olette eläneet jännityksen vallassa ettekä
ole syöneet ruoan murenta. Siksi kehotan teitä nyt syömään jotakin.
Se on välttämätöntä, jos mieli pelastua. Yksikään teistä ei menetä
hiuskarvaakaan päästään.»

Tämän sanottuaan hän otti leivän ja kaikkien nähden kiitti Jumalaa, mursi leivän ja alkoi syödä. Toisetkin saivat tästä rohkeutta ja rupesivat ruokailemaan. Meitä oli laivassa kaikkiaan kaksisataaseitsemänkymmentäkuusi henkeä. Kun oli kylliksi syöty, merimiehet kevensivät laivaa heittämillä viljalastin mereen.

Aamun valjetessa merimiehet eivät tunteneet edessä olevaa maata, mutta he huomasivat matalarantaisen poukaman ja päättivät yrittää ohjata laivan sinne. He katkaisivat ankkuriköydet ja antoivat ankkurien jäädä mereen, ja kun peräsinairot oli päästetty köysistään, he nostivat keulapurjeen tuuleen ja ohjasivat rantaa kohti. Laiva kuitenkin ajautui päin särkkää ja törmäsi siihen. Keula juuttui tiukasti paikoilleen, ja aallokossa perä alkoi hajota liitoksistaan. Sotamiehet aikoivat silloin tappaa vangit, ettei kukaan pääsisi uimalla pakoon. Sadanpäällikkö kuitenkin esti heidän aikeensa, sillä hän halusi pelastaa Paavalin. Hän

käski uimataitoisten hypätä ensimmäisinä mereen ja pyrkiä rantaan ja heidän perässään toisten, joko lankkujen varassa tai muilla laivan kappaleilla. Näin kaikki pääsivät onnellisesti maihin.

Päästyämme turvaan saimme tietää, että saari oli Malta. Saaren asukkaat kohtelivat meitä tavattoman ystävällisesti. He sytyttivät nuotion ja kutsuivat meidät kaikki sen ääreen, sillä ilma oli kylmä ja oli alkanut sataa.

Matt. 14: 22-33

Heti sen jälkeen Jeesus käski opetuslasten nousta veneeseen ja mennä vastarannalle edeltäkäsien, sillä aikaa kun hän lähettäisi väen pois. Kun ihmiset olivat lähteneet, hän nousi vuorelle rukoillakseen yksinäisyydessä. Illan tultua hän oli siellä yksin. Vene oli jo hyvän matkan päässä rannasta ja ponnisteli aallokossa vastatuuleen.

Neljännän yövartion aikaan Jeesus tuli opetuslapsia kohti kävelen vettä pitkin. Kun he näkivät hänen kävelevän järven aalloilla, he säikähtivät ja huusivat pelosta, sillä he luulivat näkevänsä aaveen. Mutta samassa Jeesus jo puhui heille: »Pysykää rauhallisina, minä tässä olen. Älkää pelätkö.» Silloin Pietari sanoi hänelle: »Herra, jos se olet sinä, niin käske minun tulla luoksesi vettä pitkin.» »Tule!» sanoi Jeesus. Pietari astui veneestä ja käveli vettä pitkin Jeesuksen luo. Mutta huomattessaan, miten rajusti tuuli, hän pelästyi ja alkoi vajota. »Herra, pelasta minut!» hän huusi. Jeesus ojensi heti kätensä, tarttui häneen ja sanoi: »Vähäinenpä on uskosi! Miksi aloit epäillä?»

Kun he olivat nousseet veneeseen, tuuli tyyntyi. Ja kaikki, jotka veneessä olivat, polvistuivat hänen eteensä ja sanoivat: »Sinä olet todella Jumalan Poika.»

24.10. Rauhan, ihmisoikeuksien ja kansainvälisen vastuun rukouspäivä

1. Moos. 18: 1-8

Herra ilmestyi Abrahamille Mamren tammistossa. Abraham istui telttansa ovella päivän ollessa kuumimmillaan, ja kun hän kohotti katseensa, hän näki kolmen miehen lähestyvän. Heti heidät nähtyään hän juoksi teltan ovelta heitä vastaan ja tervehti heitä kumartaen maahan asti.

Hän sanoi: »Herrani, suothan minulle sen kunnian, ettet kulje palvelijasi ohi. Saanko tuoda teille vähän vettä, jotta voitte pestä jalkanne ja levähtää puun varjossa? Minä haen hiukan syötävää, niin että voitte virkistäytyä ennen kuin jatkatte matkaanne. Levähtääksenne te varmaan poikkesitte minun, palvelijanne luo.» He sanoivat: »Hyvä on, tee niin.»

Abraham riensi telttaan Saaran luo ja sanoi: »Hae joutuin kolme vakallista parhaita vehnä jauhoja, tee taikina ja leivo leipiä!» Sitten hän kiiruhti karjansa luo, otti nuoren ja kauniin vasikan ja antoi sen palvelijalle, joka heti ryhtyi valmistamaan aterialla. Hän toi tuoretta voita, maitoa ja palvelijan valmistaman vasikan, asetti ruoan vieraittensa eteen ja jäi puun alle seisomaan ja palvelemaan heitä heidän syödessään.

Hepr. 13: 1-3

Pysyköön veljesrakkautenne elävänä. Älkää unohtako osoittaa vieraanvaraisuutta, sillä jotkut ovat yösijan antaessaan tulleet majoittaneeksi enkeleitä.

Muistakaa vankeja, niin kuin olisitte itse kahleissa heidän kanssaan, muistakaa kidutettuja, tunteehan teidänkin ruumiinne kivun.

Matt. 14: 13-21

Kuultuaan tästä Jeesus lähti veneellä autiolla seudulle yksinäisyyteen. Mutta tieto levisi, ja kaupungeista lähti paljon väkeä maitse hänen peräänsä. Kun hän veneestä noustessaan näki kaikki nämä ihmiset, hänen tuli heitä sääli ja hän paransi kaikki sairaat.

Illan suussa opetuslapset menivät hänen luokseen ja sanoivat: »Tämä on asumaton seutu, ja päivä on jo pitkällä. Lähetä ihmiset pois, että he menisivät kyliin ostamaan itselleen ruokaa.» Mutta Jeesus sanoi: »Ei heidän tarvitse mihinkään mennä. Antakaa te heille syötävää.» »Ei meillä ole mukana muuta kuin viisi leipää ja kaksi kalaa», he vastasivat. »Tuokaa ne tänne minulle», sanoi Jeesus.

Hän käski väkijoukon asettua nurmelle. Sitten hän otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen ja lausui kiitoksen. Hän mursi leivät ja antoi palat opetuslapsille, ja opetuslapset jakoivat ne välle. Kaikki söivät kyllikseen, ja tähteeksi jääneitä paloja kerättiin kaksitoista täyttä korillista. Syömässä oli noin viisituhatta miestä ja lisäksi naisia ja lapsia.

Kristna är kallade till gästfrihet

Gästfrihet är i kristna och ekumeniska sammanhang ett bekant och viktigt tema. Abrahams gästfrihet lyfts ofta fram som en gästfrihetens ikon. Kärleken inom Treenigheten styr och förpliktigar också alla kristna att älska sin nästa – oberoende av den människans bakgrund.

Temat för Ekumeniska böneveckan för kristen enhet år 2020 är *De visade oss särskild omsorg* (jfr Apg. 28:2). De kristna kyrkorna på Malta och Gozo har producerat materialet för årets bönevecka. För maltesiska kristna är det viktigt att fira minnesdagen av Paulus skeppsbrott i tacksamhet för att kristendomen kom till deras trakter. Den läsning ur Apostlagärningarna som hör till festen har valts till text för årets bönevecka.

Den arbetsgrupp som har producerat materialet betonar vikten av gästfrihet som en nödvändig dygd i arbetet för att finna kristen enhet och ge den enheten uttryck i våra liv. Vi kallas också till en allt större generositet gentemot dem som är i behov av hjälp. Den kristna gästfriheten är inte bara ömsesidig vänskap, det är också ett kärleksfullt möte med dem som inte delar vårt språk, vår kultur eller vår tro. Maltas kristna påminner i böneveckans material om att många människor på flykt från sina hem idag lider skeppsbrott i samma vatten som Paulus i tiden.

Kristus lär oss att vi visar kärlek för honom när vi tar hand om andra människor som har det svårt (Matt. 25:40). De som är fattiga och trasiga har en speciell plats i Guds värld – och så ska det också vara i kristnas liv. De kristna på Malta och Gozo konstaterar: ”Att välkomna andra, vare sig de är människor från andra kulturer eller annan tro, migranter eller flyktingar, innebär både kärlek till Kristus själv och att älska så som Gud älskar. Som kristna är vi kallade att gå ut i tro och sträcka oss ut med Guds allomfattande kärlek också gentemot dem som vi har svårigheter att älska.”

Världen över firas ekumeniska böneveckan årligen 18–25 januari. Bönperioden omfattar åtta dagar och kallas också för böneoktav. Det material som har tagits fram för Böneveckan för kristen enhet förenar kristna på olika håll i världen att ta upp samma tema. När vi ber för enhet sluter vi oss till en kedja av bedjande kristna som sträcker sig världen över.

Redaktionskommittén

Den bibliska texten

Apg. 27:18–28:10

Då vi var svårt ansatta av stormen gjorde de sig nästa dag av med en del av lasten, och på tredje dagen vräkte de med egna händer allt löst överbord. Varken sol eller stjärnor visade sig på flera dygn, och stormen låg hårt på. Till slut förlorade vi allt hopp om räddning.

Ingen hade nu på länge fått någon mat. Paulus steg då fram bland dem och sade: ”Ni skulle ha lytt mitt råd och inte gett er ut från Kreta, så hade ni besparat er dessa strapatser och förluster. Men nu uppmanar jag er att vara vid gott mod. Inga liv skall gå förlorade, bara skeppet. I natt kom nämligen en ängel till mig från den Gud som jag tillhör och som jag tjänar, och han sade: ’Var inte rädd, Paulus. Du skall stå inför kejsaren, och alla som är med dig ombord har Gud skänkt dig!’ Var därför vid gott mod! Jag litar på Gud, det blir som han har sagt mig. Men vi kommer att drivas i land på någon ö.”

På fjortonde dygnet av vår färd över Adria-havet började sjömännen vid midnatt förstå att vi närmade oss land. De lodade och fann att djupet var tjugo famnar. Strax efteråt lodade de på nytt och fick det nu till femton famnar. De fruktade att vi skulle drivas mot klippor och lade ut fyra ankare från aktern och önskade bara att det skulle bli dag. Sjömännen gjorde ett försök att överge fartyget och firade ner skeppsbåten under förevändning att de skulle lägga ut ankare från fören. Då sade Paulus till officeren och soldaterna: ”Om inte de där stannar kvar ombord är ni förlorade.” Då kapade soldaterna linorna och lät skeppsbåten driva i land.

Innan det dagades uppmanade Paulus alla att äta. ”Nu har ni varit utan mat i fjorton dagar och inte fått någon näring. Därför råder jag er att äta, det behöver ni för att kunna klara er. Ingen av er skall nämligen mista så mycket som ett hårstrå.”

Sedan tog han ett bröd, tackade Gud inför dem alla, bröt det och började äta. Då repade alla mod och intog föda. Allt som allt var vi 276 personer ombord. Efter att ha ätit sig mätta vräkte de spannmålslasten i sjön för att göra fartyget lättare.

När det blev dag kände de inte igen landet, men de upptäckte en bukt med sandstrand, där de tänkte att de skulle kunna sätta fartyget på land. De släppte trossarna och lämnade ankarna i sjön. Samtidigt fällde de ner styråroarna, hissade förseglet för vinden och styrde in mot stranden. Men de gick på ett rev och rände upp med skeppet där. Fören körde fast och stod orubbligt kvar, men aktern började brytas sönder av bränningarna.

Soldaterna beslöt då att döda fångarna så att ingen skulle kunna simma i land och fly. Men officeren ville rädda Paulus och hindrade dem i deras avsikt. Han befallde att först skulle de simkunniga hoppa i vattnet och ta sig i land och därefter de övriga, en del på plankor och andra med hjälp av folk från fartyget. Så lyckades alla rädda sig i land.

När vi var i säkerhet fick vi veta att ön hette Malta. De infödda var ytterst vänliga mot oss; de tände ett bål och tog hand om oss alla, för det började regna och var kallt. Paulus drog ihop ett fång torrt ris, och då han lade det på elden kom en huggorm fram på grund av värmen och högg sig fast vid hans hand. När de infödda såg ormen hänga från handen på honom sade de till varandra: ”Den där mannen måste vara en mördare. Han har räddats från havet, men rättvisans gudinna ville inte att han skulle få leva.” Men Paulus skakade av sig ormen i elden och tog ingen skada. De andra trodde att han skulle svullna upp eller plötsligt falla död ner. När de sedan hade väntat en lång stund och sett att ingenting särskilt hände honom slog de om och sade att han var en gud.

I närheten låg det gårdar som tillhörde Publius, öns främste man, och han tog emot oss och visade oss gästfrihet i tre dagar. Hans far låg till sängs med feberanfall och svår diarré. Paulus gick in till honom, bad och lade händerna på honom och botade honom. Efter det kom också de andra sjuka på ön dit och blev botade. De gav oss många bevis på sin uppskattning, och när vi skulle segla därifrån försåg de oss med allt vi behövde.

INTRODUKTION AV TEMAT FÖR ÅRET 2020

De visade oss särskild omsorg

(se Apg 28:2)

Materialet till böneveckan för kristen enhet år 2020 har förberetts av de kristna kyrkorna på Malta och Gozo (Kristna tillsammans i Malta). Den 10 februari firar många kristna i Malta Paulus skeppsbrott och markerar därmed sin tacksamhet över den kristna trons ankomst till dessa öar. Läsningen av den text som används vid detta firande har valts ut för årets bönevecka för kristen enhet.

Berättelsen börjar med att Paulus ska föras till Rom som fånge (Apg 27:1 ff.). Paulus är fjättrad i kedjor, men trots att det är en riskabel resa fortsätter Guds uppdrag genom Paulus.

Berättelsen är ett klassiskt drama om hur människor konfronteras med de skräckfyllda krafterna hos elementen. Passagerarna på båten är utlämnade åt havets krafter och den mäktiga stormen som rasar runtom dem. Dessa krafter för dem till ett okänt område där de känner sig förlorade och utan hopp.

De 276 människorna ombord delas upp i tydligt markerade grupper. Officeren och hans soldater hade makt och auktoritet, men var beroende av sjömännens skicklighet och erfarenhet. Emellertid är samtliga rädda och sårbara. Fångarna som var kedjade var mest sårbara av alla. Deras liv ansågs vara utan värde och de riskerade att avrättas summariskt (Apg 27:42). Som berättelsen avslöjar, ser vi hur misstro och misströstan ökar med pressen och faran för det egna livet och vidgar klyftorna mellan de olika grupperna.

Det är emellertid påfallande hur Paulus framstår som ett lugnt centrum i virrvarret. Han känner att hans liv inte styrs av ödets oberäkneliga krafter utan ligger i den Guds händer som han tillhör och som han tillber (se 27:23). På grund av denna tro är han övertygad om att han skall ställas inför kejsaren i Rom och genom styrkan i sin tro kan han stå bland sina medresenärer och tacka Gud. Alla fattar mod. De följer Paulus exempel och delar bröd tillsammans förenade i ett hopp och i förtröstan på hans ord.

Detta belyser ett grundtema i detta bibelavsnitt: Guds ledning. Det hade varit officerens beslut att segla i dåligt väder och i stormen fattade sjömännen beslut om hur de skulle handskas med skeppet. Men till slut korsades deras planer och bara genom att hålla sig tillsammans och låta skeppet bli till ett vrak, kunde de räddas genom denna Guds ledning. Skeppet och hela dess värdefulla last skulle gå förlorat, men alla liv skulle räddas – och ”ingen av er skall mista så mycket som ett hårstrå” (27:34; se även Luk 21:18). I vårt sökande efter kristen enhet behöver vi böja oss under Guds ledning, något som kräver att vi släpper många av de saker som vi är djupt fästa vid. Det som betyder något för Gud är alla människors räddning.

Denna disparata grupp av människor drev i land på en ö (27:26). De som hade förts tillsammans på samma båt kom till samma mål där deras mänskliga enhet visade sig genom den gästfrihet som de fick ta emot från öborna. När de samlades kring elden, omgivna av människor som varken kände eller förstod dem, föll alla skillnader i makt och status. De 276 är inte längre offer för olika krafter, utan omfamnade av Guds kärleksfulla omsorg som visade sig genom ett folk som visade sig vara ”ytterst vänliga” mot dem (28:2). Frusna och våta kunde de värma sig och torka tillsammans vid elden. De var hungriga, men fick mat. De togs om hand tills det var säkert för dem att fortsätta sin resa.

Alltför många människor får idag uppleva liknande hot på detta hav. Just de platser som nämns i vår text (27:1, 28:1) visar på samma berättelse om vår tids migranter. På andra platser i världen är det många andra som utsätts för farliga resor över land och hav för att fly undan katastrofer, krigstillstånd och fattigdom. Deras liv är också utlämnade åt ofantliga krafter – inte bara naturens, utan också politiska, ekonomiska och mänskliga krafter. Denna mänskliga likgiltighet tar sig många uttryck: likgiltigheten hos dem som säljer platser på sjöodugliga båtar till desperata människor, likgiltigheten i beslut att inte skicka räddningsfartyg och likgiltigheten då man avvisar migrantbåtar. Detta utgör endast några exempel. Som kristna tillsammans utmanas vi när vi står inför denna migrationskris: Ställer vi upp på dessa kalla krafter av likgiltighet eller visar vi vår ”särskild omsorg” och blir vittnen om Guds kärleksfulla omsorg om alla människor?

Gästfrihet är en mycket eftersträvarvärd tillgång i vårt sökande efter kristen enhet. Det är en handling som utmanar oss till större generositet

gentemot dem som är i nöd. De människor, som visade ovanlig omsorg mot Paulus och hans följeslagare kände ännu inte till Kristus och ändå var det denna ovanliga vänlighet, som gjorde att splittrade människor fördes närmare tillsammans. Vår egen kristna enhet kan upptäckas, inte enbart genom att visa gästvänlighet mot varandra, hur viktigt detta ändå är, utan också genom kärleksfulla möten med dem som inte delar vårt språk, vår kultur eller vår tro.

Under sådana våldsamma resor och i tillfälliga möten kommer Guds vilja för sin kyrka och alla människor till sitt fulla uttryck. Som Paulus skulle förkunna i Rom, har denna Guds frälsning sänts till alla människor (Apg 28:28).

Reflektionerna för de åtta dagarna och gudstjänstordningen kommer att fokuseras på texten från Apostlagärningarna.

Temat för de åtta dagarna är:

Dag 1 Försoning: Att kasta lasten överbord

Dag 2 Upplysning: Att söka och visa på Guds ljus

Dag 3 Hopp: Paulus budskap

Dag 4 Förtröstan: Var inte rädd, utan tro

Dag 5 Styrka: Bryt bröd för resan

Dag 6 Gästfrihet: Att visa särskild omsorg

Dag 7 Omvändelse: Förändrade hjärtan och tankar

Dag 8 Generositet: Att ta emot och att ge

BIBLISKA REFLEKTIONER OCH BÖNER FÖR DE ÅTTA DAGARNA

Dag 1

Försoning: Att kasta lasten överbord

Apostlagärningarna 27:18–19, 21

Då vi var svårt ansatta av stormen gjorde de sig nästa dag av med en del av lasten, och på tredje dagen vräkte de med egna händer allt löst överbord... Ingen hade nu på länge fått någon mat. Paulus steg då fram bland dem och sade: 'Ni skulle ha lytt mitt råd och inte gett er ut från Kreta, så hade ni besparat er dessa strapatser och förluster'.

Psaltaren 85

Lukas 18:9–14

Reflektion

Som kristna från olika kyrkor och traditioner har vi olyckligtvis genom århundraden samlat på oss ett överflöd av last som består av ett ömsesidigt misstroende, bitterhet och misstänksamhet. Vi tackar Gud för att den ekumeniska rörelsen växte fram under det gångna seklet. Våra möten med kristna från andra traditioner och vår gemensamma bön för kristen enhet uppmuntrar oss till att söka ömsesidig förlåtelse och erkännande. Vi får inte låta bagaget från det förflutna hindra oss från att komma närmare varandra. Det är Herrens vilja att vi släpper ifrån oss detta för att Gud ska fylla oss.

Bön

Förlåtelsens Gud,
gör oss fria från de smärtsamma minnena av det förflutna
som har skadat vårt gemensamma kristna liv.
Led oss fram till försoning så att vi, genom den heliga Anden, kan
övervinna hat med kärlek,
vrede med vänlighet
och misstänksamhet med förtroende.
Vi ber om detta i din älskade Sons, vår broder Jesu namn.
Amen.

Dag 2

Uppllysning: Att söka och visa på Guds ljus

Apostlagärningarna 27:20

Varken sol eller stjärnor visade sig på flera dygn, och stormen låg hårt på. Till slut förlorade vi allt hopp om räddning.

Psaltaren 119:105–110

Markus 4:35–41

Reflektion

Kristus är vårt ljus och vår vägvisare. Utan ljuset och vägledningen från Kristus kommer vi vilse. När kristna förlorar Kristus ur sikte växer de isär från varandra, ängsliga och splittrade. Dessutom är många människor utanför kyrkan oförmögna att se ljuset från Kristus eftersom vi i vår kristna splittring återspeglar ljuset från Kristus mindre klart, eller ibland blockerar det fullständigt. När vi söker efter ljuset från Kristus dras vi allt närmare varandra och på det sättet återspeglas detta ljus allt klarare och blir i sanning ett verkligt tecken på Kristus, världens ljus.

Bön

Gud, ditt ord är en lykta för min fot och utan dig är vi förlorade och går vilse.

Lys för oss så att vi, genom ditt ord, ska kunna vandra på din väg. Låt våra kyrkor längta efter din vägledande, tröstande och förvandlande närvaro. Ge oss den ärlighet vi behöver för att erkänna när vi gör det svårt för andra att se ditt ljus och ge oss den nåd vi behöver för att kunna dela detta ljus med andra.

Om detta ber vi i din Sons namn, han som kallar oss, hans efterföljare, att vara ett ljus för världen.

Amen.

Dag 3

Hopp: Paulus budskap

Apostlagärningarna 27:22, 34

”Nu uppmanar jag er att vara vid gott mod. Inga liv skall gå förlorade, bara skeppet... Ingen av er skall nämligen mista så mycket som ett hårstrå...”

Psaltaren 27

Matteus 11:28-30

Reflektion

Som kristna tillhör vi olika kyrkor och traditioner som inte har försonats med varandra. Vi är ofta modlösa på grund av brist på framsteg på väg mot synlig enhet. Några har verkligen gett upp allt hopp och ser denna enhet som ett ouppnåeligt ideal. Andra ser inte enheten ens som en nödvändig del av deras kristna tro. När vi ber om denna gåva av synlig enhet, låt oss göra det med fasthet i tron, uthålligt tålamod och förväntansfullt hopp och så lita på Guds kärleksfulla omsorg. Jesus ber för kyrkans enhet och följer oss på denna vandring. Vi kommer inte att gå förlorade.

Bön

Barmhärtighetens Gud, vi, vänder vi oss till dig när vi är förlorade och nedslagna.

Ingjut i oss din gåva av hopp. Låt våra kyrkor hoppas på och sträva efter den enhet som din Son bad för på kvällen före sitt lidande.

Vi ber om detta genom honom som lever och regerar med dig och den heliga Anden från nu och till evig tid.

Amen.

Dag 4

Förtröstan: Var inte rädda, utan tro

Apostlagärningarna 27:23–26

”I natt kom en ängel till mig från den Gud som jag tillhör och som jag tjänar, och han sade: ’Var inte rädd, Paulus. Du skall stå inför kejsaren, och alla som är med dig ombord har Gud skänkt dig!’ Var därför vid gott mod! Jag litar på Gud, det blir som han har sagt mig. Men vi kommer att drivas i land på någon ö.”

Psaltaren 56

Lukas 12:22-34

Reflektion

Under stormen stod Paulus uppmuntran och hopp som en motsats till hans medresenärers förtvivlan. Vår gemensamma kallelse att vara lärjungar till Jesus Kristus innebär för oss att vara ett motsatt tecken. I en värld som är söndersliten av ångest är vi kallade att stå upp som vittnen om hoppet genom att förlita oss på Guds kärleksfulla omsorg. Den kristna erfarenheten visar oss att Gud ritar upp både raka och krokiga linjer och vi vet, trots alla odds, att vi inte kommer att drunkna eller gå förlorade eftersom Guds orubbliga kärlek varar för evigt.

Bön

Allsmäktige Gud,
vårt personliga lidande gör att vi ropar ut vår smärta och att sjunker ihop av rädsla när vi upplever sjukdom, ångest och någon nära älskads död.

Lär oss att förtrösta på dig. Må de kyrkor vi tillhör bli tecken på din goda omsorg. Gör oss till sanna lärjungar till din Son, som lärde oss att lyssna till ditt ord och att tjäna varandra.

Med förtroende ber vi om detta i din Sons namn och i den heliga Andens kraft.

Amen.

Dag 5

Styrka: Bryt bröd för resan

Apostlagärningarna 27:33–36

Innan det dagades uppmanade Paulus alla att äta. 'Nu har ni varit utan mat i fjorton dagar och inte fått någon näring. Därför råder jag er att äta, det behöver ni för att kunna klara er. Ingen av er skall nämligen mista så mycket som ett hårstrå' Sedan tog han ett bröd, tackade Gud inför dem alla, bröt det och började äta. Då repade alla mod och intog föda.

Psaltaren 77

Markus 6:30–44

Reflektion

Paulus inbjudan att äta är en uppmaning till dem som var med på båten för att de skulle stärka sig inför det som låg framför. Att på detta sätt ta emot brödet markerar en attitydförändring, eftersom de som var i båten rörde sig från förtvivlan till mod. På samma sätt erbjuder oss eukaristin, eller Herrens måltid, bröd för resan, och omorienterar oss till ett liv med Gud. Vi görs starka. Att bryta brödet – den innersta kärnan i det gemensamma kristna livet och gudstjänsten – bygger upp oss när vi överlämnar oss till att tjäna som kristna. Vi längtar efter den dag då alla kristna ska få möjlighet att dela Herrens måltid vid samma bord och hämta styrka från ett enda bröd och en enda bägare.

Bön

Kärleksrike Gud,
din Son Jesus Kristus bröt brödet och delade bägaren med sina vänner på kvällen före sitt lidande. Hjälp oss att växa tillsammans i en närmare gemenskap. Ge oss styrka att följa Paulus exempel att bygga broar av medlidande, solidaritet och harmoni.

Vi ber om detta i den heliga Andens kraft genom din Sons namn, som gav sitt liv för att vi skulle få leva.

Amen.

Dag 6

Gästfrihet: Att visa särskild omsorg

Apostlagärningarna 28:1–2, 7

”När vi var i säkerhet fick vi veta att ön hette Malta. De infödda var ytterst vänliga mot oss; de tände ett bål och tog hand om oss alla, för det började regna och var kallt... I närheten låg det gårdar som tillhörde Publius, öns främste man, och han tog emot oss och visade oss gästfrihet i tre dagar.”

Psaltaren 46

Lukas 14:12-24

Reflektion

Efter chocken och konflikterna på det stormiga havet fick de som sköljts upp på stranden möta praktisk omsorg, något som de upplevde som en yttersta vänlighet. En sådan omsorg visar på vår gemensamma mänsklighet. Evangeliet lär oss, att när vi bryr oss om dem som är nödställda, visar vi kärlek till Kristus själv (jfr Matteus 25:40). Än mer, då vi visar kärleksfylld omsorg om de svaga och dem som ingenting har, är våra hjärtan i samklang med Guds hjärta där de som är fattiga har en särskild plats. Att välkomna andra, vare sig de är människor från andra kulturer eller annan tro, migranter eller flyktingar, innebär både kärlek till Kristus själv och att älska så som Gud älskar. Som kristna är vi kallade att gå ut i tro och sträcka oss ut med Guds allomfattande kärlek också gentemot dem som vi har svårigheter att älska.

Bön

Gud, du som är de föräldralösas, änkornas och främlingarnas Gud, ingjut i våra hjärtan en djup känsla av gästfrihet. Öppna våra ögon och våra hjärtan när du ber oss om mat, om kläder och att vi ska besöka dig. Låt våra kyrkor delta när det gäller att göra slut på hunger, törst och isolering och att övervinna de murar som hindrar oss från att välkomna alla människor.

Vi ber om detta i Jesu Kristi namn, han som är närvarande hos de minsta av våra systrar och bröder.

Amen.

Dag 7

Omvändelse: Förändrade hjärtan och tankar

Apostlagärningarna 28:3–6

Paulus drog ihop ett fång torrt ris, och då han lade det på elden kom en huggorm fram på grund av värmen och högg sig fast vid hans hand. När de infödda såg ormen hänga från handen på honom sade de till varandra: ”Den där mannen måste vara en mördare. Han har räddats från havet, men rättvisans gudinna ville inte att han skulle få leva.” Men Paulus skakade av sig ormen i elden och tog ingen skada. De andra trodde att han skulle svullna upp eller plötsligt falla död ner. När de sedan hade väntat en lång stund och sett att ingenting särskilt hände honom slog de om och sade att han var en gud.

Psaltaren 119:137–144

Matteus 18:1–6

Reflektion

När människorna på Malta insåg att deras uppfattning om Paulus var fel, ändrade de uppfattning. Händelsen med ormen var något utöver det vanliga, vilket fick öborna att se saker på ett nytt sätt, ett sätt som förberedde dem för att höra budskapet om Kristus genom Paulus. I vårt sökande efter kristen enhet och försoning utmanas vi ofta att tänka om när det gäller våra uppfattningar om andras traditioner och kulturer. Detta kräver en pågående omvändelse till Kristus, en förändring i vilken kyrkorna lär sig att övervinna sin uppfattning om andra som ett hot. Som en följd av detta måste våra förutfattade uppfattningar om andra ändras så att vi kan föras närmare enheten.

Bön

Allsmäktige Gud,

vi vänder oss till dig med ångerfulla hjärtan. I vår uppriktiga strävan efter din sanning, rena oss från orättfärdiga domar över andra och led oss som kyrkor att växa i gemenskap. Hjälp oss att släppa vår rädsla, så att vi på det sättet bättre förstår varandra och förstår främlingen i vår mitt.

Om detta ber vi i den ende rättfärdiges namn, din älskade Son Jesus Kristus.

Amen.

Dag 8

Generositet: Att ta emot och att ge

Apostlagärningarna 28:8–10

Publius far låg till sängs med feberanfall och svår diarré. Paulus gick in till honom, bad och lade händerna på honom och botade honom. Efter det kom också de andra sjuka på ön dit och blev botade. De gav oss många bevis på sin uppskattning, och när vi skulle segla därifrån försåg de oss med allt vi behövde.

Psaltaren 103:105

Matteus 10:7–8

Reflektion

Denna berättelse är fylld av givande och mottagande. Paulus tog emot ovanlig gästfrihet från öborna. Paulus gav helande till Publius far och andra. Efter att ha förlorat allt under stormen fick de 276 skeppsbrutna ta emot oväntade gåvor när de skulle segla vidare. Som kristna är vi kallade att visa omsorg. Men för att kunna ge, måste vi först lära oss att ta emot – från Kristus och från andra. Mycket oftare än vi tror får vi ta emot handlingar av omsorg från människor som är annorlunda än vi. Dessa handlingar visar också på generositeten och helandet från vår Herre. Vi som har blivit helade av Herren har också ansvar för att ge vidare av det vi har tagit emot.

Bön

Gud, du som ger liv,
vi tackar dig för din gåva av medkännande kärlek som lugnar och stärker oss. Vi ber att våra kyrkor alltid ska vara öppna för att ta emot dina gåvor från varandra. Ge oss en anda av givmildhet till alla som vi vandrar tillsammans med på vägen till kristen enhet. Vi ber om detta i din Sons man, han som regerar tillsammans med dig och den heliga Anden.
Amen.

PLAKAT OM TVÅ EKUMENISKA BÖNDAGAR ÅR 2020

De visade oss särskild omsorg (Apg. 27:17–28:10)

Temat för böneveckan 2020, De visade oss särskild omsorg, kommer från Bibelns berättelse om ett fartyg som var på väg till Rom som lider skeppsbrott vid ön Malta. Malteserna tar emot Paulus och de övriga fångarna samt soldaterna och sjömännen som har mist sitt fartyg med särskild omsorg. Bibeln påminner oss med den här berättelsen om vikten av att vara vänlig och visa gästfrihet, i synnerhet mot de människor som har drabbats av skeppsbrott i sina liv och är i behov av hjälp av sina medmänniskor.

Bönedagens texter pekar på empati med hjälpbehövande. Förmågan till medkänsla är grunden för en vänlig inställning. Den hjälper oss att se fattiga familjers, barns och ungas nöd och se till att ensamma åldringar får leva ett människovärdigt liv. Vi vet att människor fortfarande blir skeppsbrutna på Europas stränder när flyktingskap, svält och krig driver dem från sina hem. Vänlighet bryter muren av fiendskap och hjälper att hitta lösningar som är rättvisa och stödjer livet. Det är speciellt viktigt att komma ihåg att tala gott om och ha en empatisk attityd till hjälpbehövande. Genom visad gästfrihet och genom att dela med oss bibehåller vi våra mänskliga grundvärderingar och det gemensamma goda ökar.

Böneveckans tema om livet mitt i stormen och konkreta gärningar för att klara sig är aktuellt. Klimatuppvärmningen gör att vi ser förändringar i naturen och det har väckt världens nationer till handling för framtiden. Vi måste identifiera problemen och bedöma vilka vardagliga handlingar som kan hjälpa mänskligheten till förändring.

Var och en kan bidra på sitt sätt. Paulus uppmanade sjömännen som var rädda och ville lämna skeppet att sätta sig till bords. Efter att ha ätit kunde de agera lugnt och genomtänkt. I våra egna insatser för klimatet är det viktigt att vi håller oss samlade och ser helheten, så att vi kan gå vidare med konkreta förändringar både i samhället och på individnivå.

Bönedagarna under ekumeniska böneveckan den 18 januari och ekumeniska ansvarsveckan den 24 oktober ger tillfälle att visa vänskap och medkänsla. Under bönedagarna kan vi speciellt minnas dem

omkring oss som behöver hjälp. För människor som lever mitt i livets stormar ger vänlighet och vardagshjälp hopp och förtröstan inför framtiden.

Under bönedagarna ber kyrkorna för vänskap över gränser, för fred och rättvisa i världen och för Guds beskydd över skapelsen. Att visa vänskap och god vilja skapar en grund för trygghet och samarbete. I bönedagens evangelium grep Petrus den räddande handen när han hamnat i vågorna. I livets stormar har vi möjlighet att be om hjälp. I nödens stund får vi lita på den Högstes kraft.

I Helsingfors den 10 november 2019

Republikens president
Sauli Niinistö

BÖNDAGARNAS BIBELTEXTER 2020

18.1. Böndag för kristen enhet

Hosea 6: 1-3

1 Kom, låt oss vända tillbaka till Herren!

Han rev, och han skall läka oss,
han slog, och han skall förbinda oss.

2 Han ger oss liv efter två dagar,
på den tredje reser han oss upp,
så att vi får leva inför honom.

3 Låt oss lära känna honom,
låt oss sträva efter kunskap om Herren.
Så visst som gryningen skall han träda fram,
han skall komma till oss som ett regn,
ett vårregn som vattnar jorden.

Apostlagärningarna 27:33-28:2

33 Innan det dagades uppmanade Paulus alla att äta. ”Nu har ni varit utan mat i fjorton dagar och inte fått någon näring. 34 Därför råder jag er att äta, det behöver ni för att kunna klara er. Ingen av er skall nämligen mista så mycket som ett hårstrå.” 35 Sedan tog han ett bröd, tackade Gud inför dem alla, bröt det och började äta. 36 Då repade alla mod och intog föda. 37 Allt som allt var vi 276 personer ombord. 38 Efter att ha ätit sig mätta vräkte de spannmålslasten i sjön för att göra fartyget lättare.

39 När det blev dag kände de inte igen landet, men de upptäckte en bukt med sandstrand, där de tänkte att de skulle kunna sätta fartyget på land. 40 De släppte trossarna och lämnade ankarna i sjön. Samtidigt fällde de ner styrårorna, hissade förseglet för vinden och styrde in mot stranden. 41 Men de gick på ett rev och rände upp med skeppet där. Fören körde fast och stod orubbligt kvar, men aktern började brytas sönder av bränningarna. 42 Soldaterna beslöt då att döda fångarna så att ingen skulle kunna simma i land och fly. 43 Men officeren ville rädda Paulus och hindrade dem i deras avsikt. Han befallde att först skulle de simkunniga hoppa i vattnet och ta sig i land och därefter de övriga, 44 en del på plankor och andra med hjälp av folk från fartyget. Så lyckades alla rädda sig i land.

28:1 När vi var i säkerhet fick vi veta att ön hette Malta. 2 De infödda var ytterst vänliga mot oss; de tände ett bål och tog hand om oss alla, för det började regna och var kallt.

Matteus 14: 22-33

22 Sedan befallde han sina lärjungar att stiga i båten och fara i förväg till andra sidan sjön medan han skickade hem folket. 23 Så snart han hade gjort det gick han upp på berget för att vara för sig själv och be. Där var han ensam när det blev kväll. 24 Båten var då redan långt från land och kämpade mot vågorna, eftersom det var motvind. 25 Strax före gryningen kom han till dem, gående på sjön. 26 När lärjungarna fick se honom gå på sjön blev de förskräckta och trodde att det var en vålnad, och de skrek av rädsla. 27 Men genast talade Jesus till dem och sade: ”Lugn, det är jag. Var inte rädda.” 28 Petrus svarade: ”Herre, om det är du, så säg åt mig att komma till dig på vattnet.” 29 Han sade: ”Kom!” och Petrus steg ur båten och gick på vattnet fram till Jesus. 30 Men när han såg hur det blåste blev han rädd. Han började sjunka och ropade: ”Herre, hjälp mig!” 31 Jesus sträckte genast ut handen och grep tag i honom. ”Du trossvage”, sade han. ”Varför tvivlade du?” 32 De steg i båten, och vinden lade sig. 33 Och de som var i båten föll ner för honom och sade: ”Du måste vara Guds son.”

24.10. Böndag för fred, mänskliga rättigheter och internationellt ansvar

1 Moseboken 18: 1-8

1 Herren visade sig för Abraham i Mamres lund. Abraham satt i tältöppningen under den hetaste tiden på dagen. 2 Han såg upp och fick se tre män stå där framför honom. Då reste han sig från sin plats i tältöppningen och skyndade emot dem och kastade sig till marken. 3 ”Herre”, sade han, ”visa mig den hedern att du inte går förbi din tjänare. 4 Låt mig hämta lite vatten så att ni får tvätta av era fötter. Sedan kan ni lägga er och vila under ett träd, 5 så tar jag fram lite mat som ni kan styrka er med innan ni fortsätter – nu när ni ändå har kommit vägen förbi.” De svarade: ”Ja, gör det!” 6 Abraham skyndade sig in i tältet till Sara och sade: ”Fort, tag tre mått av det bästa mjölet och baka bröd.” 7 Sedan sprang Abraham bort till boskapen, tog en fin

spädkalv och gav den till en tjänare, som skyndade sig att anrätta den.
8 Han tog tjockmjölk och sötmjölk och kalven som han låtit anrätta och satte fram åt dem. Självtod han bredvid dem under trädet medan de åt.

Hebreerbrevet 13:1-3

1 Håll broderskärleken levande. 2 Kom ihåg att visa gästfrihet, ty det har hänt att de som gjort det har haft änglar till gäster utan att veta om det. 3 Tänk på dem som sitter i fängelse, som om ni var fångar med dem. Tänk på dem som blir misshandlade, som om det gällde er egen kropp.

Matteus 14: 13-21

13 När Jesus hörde detta drog han sig undan och for över sjön till en öde trakt för att vara ensam. Men folket i städerna fick reda på det och följde efter honom till fots. 14 När han steg i land fick han se en stor skara människor, och han fylldes av medlidande med dem och botade dem som var sjuka. 15 På kvällen kom lärjungarna till honom och sade: ”Trakten är öde och det har redan blivit sent. Låt folket gå härifrån, så att de kan köpa sig mat borta i byarna.” 16 Jesus svarade: ”De behöver inte gå härifrån. Ge dem något att äta, ni själva.” 17 De sade: ”Här har vi inte mer än fem bröd och två fiskar.” – 18 ”Lämna dem till mig”, svarade han. 19 Han sade åt folket att slå sig ner i gräset, och han tog de fem bröden och de två fiskarna, såg upp mot himlen och läste tackbönen. Sedan bröt han bröden och gav dem till lärjungarna, och lärjungarna gav dem till folket. 20 Alla åt och blev mätta, och man samlade ihop de överblivna bitarna, tolv fulla korgar. 21 De som hade ätit var omkring fem tusen män, förutom kvinnor och barn.

Nelivärinen juliste on ladattavissa
Affischen i fyrfärg kan laddas från
www.ekumenia.fi

Juliste on saatavissa pdf- ja jpg-muodoissa.
Sitä voi käyttää rukousviikon tilaisuuksissa ja ilmoittelussa.
Affischen är tillgänglig i pdf- och jpg-format. Den kan användas vid
böneveckans evenemang och som information.

Rukousviikon aineisto ja erillinen jumalanpalveluskaava internetissä
Böneveckans material och ett skilt gudstjänstformulär finns på internet
www.ekumenia.fi